

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
20

BACH SIMFÒNIC

28, 29 i 30 D'ABRIL DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

CRISTIAN MĂCELARU director

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

CONCERT DEDICAT AL COMPROMÍS AMB LES DROGODEPENDÈNCIES

“Quan tens una addicció et cau a sobre una etiqueta que costa molt d’arrencar.

Mai m’hauria imaginat que al meu CAS trobaria un camí per anar-me recuperant, i unes persones que m’han omplert tant.”

Marian, usuària d’un CAS de l’Agència de Salut Pública de Barcelona.

Connectem?

f t G+ v in

www.aspb.cat

C S B

Consorti Sanitari
de Barcelona

Agència
de Salut Pública

Drogodependències

PROGRAMA 20

ABRIL DE 2017

DIVENDRES 28 | 20.30h

DISSABTE 29 | 19h

DIUMENGE 30 | 11h

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya • Escola Superior de Música de Catalunya ESMUC • Cristian Măcelaru director

JOHANN SEBASTIAN BACH Eisenach 1685 - Leipzig 1750

Grans orquestracions a l'entorn de la seva obra

1/	<i>Toccatà i Fuga en Re menor</i> , BWV 565 (1708) Orquestrada per Leopold Stokowski (1952)	10'
2/	<i>Komm süsßer Tod...</i> BWV 478 (1736) Orquestrada per Leopold Stokowski (1933)	4'
3/	<i>Fuga en Sol menor</i> , BWV 578 "Petita" (1703-1707) 1ª audició. Orquestrada per Lucien Cailliet (1940)	4'
4/	<i>Preludi i Fuga en Mi bemoll major</i> , BWV 552, "Santa Anna" (1739) 1ª audició Orquestrada per Arnold Schönberg (1928)	14'

PAUSA

20'

5/	<i>Fuga en Do sostingut menor</i> , BWV 849 (1722) 1ª audició Orquestrada per Enric Granados (1900)	4'
6/	<i>Fuga en Sol major</i> , BWV 577, "A la Giga" (1705-1706) 1ª audició. Orquestrada per Gustav Holst (1929)	3'
7/	<i>Komm, Gott, schopfer, heiliger Geist...</i> BWV 631 (1713-1717) 1ª audició. Orquestrada per Arnold Schönberg (1922)	5'
8/	<i>Fantasia i Fuga en Do menor</i> , BWV 537 (1717-1723) Orquestrada per Edward Elgar (1921)	8'
9/	<i>Passacaglia i Fuga en Do menor</i> , BWV 582 (1716-1717) 1ª audició. Orquestrada per Ottorino Respighi (1930-1931)	13'

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agraïrem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Adaptar obres musicals a instruments diferents dels previstos per l'autor ha estat un fenomen recurrent al llarg de la història de la música, des del barroc fins als nostres dies.

De fet, en els orígens renaixentistes de la nostra música instrumental escrita, ni tan sols l'autor determinava una instrumentació excloent. Les obres d'Antonio de Cabezón (1510-1566) van ser publicades sota el títol *Obras de música para tecla, arpa y vihuela*, de manera que qualsevol d'aquests tres instruments era vàlid per interpretar aquella música. A partir del barroc, els exemples de transcripció són innombrables. Des de les adaptacions per a orgue que Bach va fer dels concerts per a corda de Vivaldi, fins a les transcripcions pianístiques d'obres simfòniques que tant va conrear Liszt. Les motivacions per transcriure van ser ben diverses, i van anar des de la necessitat personal del transcriptor d'aprofundir en el coneixement de l'obra original, fins a la voluntat d'adaptar les obres al gust de públics nous. Una barreja d'aquestes i altres motivacions va impulsar també la transcripció al llarg del segle XX.

Per exemple, a la dècada del 1920 la presència d'obres de Bach als programes dels concerts era ben escassa. La intenció del director d'orquestra i compositor Leopold Stokowski (1882-1977) a l'hora de transcriure una obra com el lied de Bach *Komm süßer Tod, BWV 478 (Vine, dolça mort)* era oferir una música que el públic no tenia oportunitat de sentir en la seva forma original. El lied de Bach pertany al recull *Musikalisches Gesangbuch*, que el cantor alemany Georg Christian Schemelli va publicar l'any 1736, i que conté més de 900 cançons espirituals. Els textos, d'inspiració pietista, estan destinats a les pràctiques devocionals d'àmbit domèstic. La transcripció de Stokowski trasllada la profunda emoció religiosa de la melodia vocal de Bach a l'àmbit sensitiu del simfonisme romàntic.

L'autenticitat de la *Fuga per a orgue en Sol major, BWV 577* es va considerar dubtosa durant algun temps, i se'n van suggerir paternitats alternatives, com ara la de Buxtehude. Avui es tendeix a pensar que és una composició de Bach inspirada en l'estil de Buxtehude. En qualsevol cas, es tracta d'una obra exultant que balla i salta al ritme vivaç d'una giga, la dansa que acostumava a tancar festivament les suites a l'època barroca. La sonoritat que aquesta fuga té a l'orgue és harmònicament pletòrica i fascinantament rica en espurnejants reflexos tímbrics. A l'austera orquestració que en va fer Gustav Holst (1874-1934), en què predomina la textura seriosa de les cordes, aquestes qualitats es veuen disminuïdes en favor d'una major claredat polifònica, objectiu que, com veurem, va estimular també l'activitat transscriptora de Schönberg.

La *Tocata i fuga en Re menor, BWV 565* és potser l'obra per a orgue més cèlebre de tota la història de la música. Bach la va escriure en la seva joventut, quan era organista de l'església d'Arnstadt. La gran quantitat de breus figuracions musicals diferents a les quals sotmet el seu instrument fa pensar que Bach la va destinar a una prova d'orgue, activitat a la qual el convidaven sovint com a expert en matèria de construcció organística. La transcripció simfònica que en va fer Stokowski per a la pel·lícula *Fantasia* de Walt Disney, estrenada el 1940, és un exemple d'adaptació cinematogràfica en estat pur. En efecte, la música no dona suport aquí a la intriga de cap acció escènica, sinó que es veu traduïda gràficament en colors i formes més o menys abstractes que evolucionen fantasiosament per la pantalla, amb una exuberància visual paral·lela a l'exuberància sonora característica de la gran orquestra filharmònica del segle XX.

Bach va publicar el *Preludi i fuga*, BWV 522 l'any 1739 dins el *Klavier-Übung III*, una àmplia col·lecció de corals per a orgue. El preludi obre el recull, i la fuga el tanca. Tant l'un com l'altra presenten estructures de considerable envergadura que despleguen una concepció ternària. El preludi es basa en tres motius que se succeeixen diverses vegades. I la fuga consisteix, de fet, en tres fugues successives, cadascuna amb el seu propi tema, però de manera que el tema de la primera apareix superposat al de la segona i al de la tercera. El mateix Schönberg explicava l'any 1930 amb quins criteris va transcriure per a orquestra aquesta complexitat: "La nostra concepció musical actual reclamava esclarir l'evolució dels motius tant en la dimensió horitzontal com vertical. És a dir, que ja no ens acontentem amb l'efecte genèric que produeix una estructura que pressuposem contrapuntística, sinó que volem percebre aquest contrapunt". Prioritat, doncs, per a la llegibilitat acústica de les veus, una finalitat que va guiar també la seva activitat creadora en l'àmbit del dodecafonisme.

Del preludi coral *Komm, Gott, Schöpfer, heiliger Geist (Vine, Déu, Creador, Esperit Sant)*, Bach en va fer dues versions. La primera (BWV 631) s'inclou dins l'*Orgelbüchlein (Petit llibre per a orgue)*, recull de corals per a orgue relativament primerenc escrit durant l'etapa de Weimar (1708-1717). La segona (BWV 667) forma part dels *Achtzehn Choräle von verschiedener Art (Divuit corals de diferents menes)*, que daten dels anys 1747-1749, ja al final de la vida del compositor. Aquesta segona versió, que conté dos cops la melodia del coral i l'acompanya de forma notablement més desenvolupada, és la que Schönberg va transcriure per a orquestra simfònica. Ja coneixem els seus criteris, que podem veure complementats amb una altra frase seva del 1923 referida a les motivacions que el van portar a transcriure aquesta obra: "A mi m'importa menys esparverar l'oient que ser un continuador natural de la ben entesa, bona i antiga tradició".

Resulta incerta la datació de la *Fuga per a orgue en Sol menor*, BWV 578, que Bach podria haver escrit a l'època de Weimar (1708-1717) o ja abans, a Arnstadt. Per distingir-la de la *Fantasia i fuga en Sol menor*, BWV 542, ha rebut el sobrenom de *Petita fuga*. Cal entendre que aquest qualificatiu es refereix tan sols a la durada de la peça, ja que la potència del seu contingut desplega un veritable devesall de còsmica energia harmonicotímbrica. Com en altres adaptacions que hem comentat, aquest efecte típicament organístic es perd en favor d'una major transparència polifònica en la transcripció orquestral de Lucien Cailliet (1891-1985), compositor, director d'orquestra i clarinetista francoamericà. Cailliet construeix un gran *crescendo* simfònic que, a grans trets, parteix de la discreció de les fustes, s'amplifica amb les cordes i acaba esclatant en un *tutti* coronat pels metalls.

Bach va escriure la *Fantasia i fuga en Do menor*, BWV 537 per a orgue a l'època de Weimar (1708-1717), probablement en els darrers anys d'aquest període. Allunyada de l'estil improvisat i virtuosístic, la fantasia progressa a temps moderat d'una manera ordenadament fugada, en una meditació que a l'orgue adopta ressonàncies esotèriques i que s'encarna com a lament elegíac en l'orquestració que Edward Elgar (1857-1934) en va fer l'any 1921. La fuga, basada en un tema *deciso* de notes repetides, aporta la reacció voluntarista a la meditació anterior. La instrumentació d'Elgar es va fent més i més exuberant, fins a desbridat-se al final en els esclats refulgents de metalls i percussions.

La *Passacaglia i fuga en Do menor*, BWV 582 per a orgue data probablement de l'època d'Arnstadt (1703-1707). La *passacaglia*, construïda en forma de baix obstinat, és un dels exemples més monumentals d'aquesta forma que ens ha deixat el barroc. Un tema insígnia, que s'encunya a l'oïda de l'oient com l'enunciació d'un principi, es repeteix més de 20 vegades, revestit cada cop de figuracions diferents. I encara es continua repetint a la fuga, basada en aquest mateix tema. La transcripció que en va fer Ottorino Respighi l'any 1930 explota les diversitats tímbriques de l'orquestra per ressaltar aquesta diversitat de figuracions, i el conjunt acaba prenent la dimensió d'èpica bohèmia pròpia de les rapsòdies simfòniques del segle XIX.

VINE A VEURE L'OBC EN FORMAT DE CAMBRA

DIUMENGE
30 ABRIL 2017

**MOZART
VS
HAYDN**

COMPROMÍS AMB LA
**GENT GRAN
FRÀGIL**

CONCERTS
GRATUÏTS
A LES 18h

Juan Manuel Gómez trompa
Katia Novell i Emil Bolozan violins
Vicent Nogués viola (col·laborador)
Olga Bianca Manescu violoncel

W.A. MOZART

Quintet amb trompa en Mi bemoll major, K407
Quartet núm. 19 en Do major, K 465, "Les Dissonàncies"

A. COOKE

Quintet amb trompa "Arioso i Scherzo"

PROPER CONCERT: 21 de maig de 2017

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

CONSERVATORI
MUNICIPAL
MÚSICA
BARCELONA

CRISTIAN MĂCELARU director

© Petr Francán

Măcelaru dirigeix l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Măcelaru, a qui acaben de nomenar director musical del Festival de Música Contemporània de Cabrillo, inaugurarà la temporada l'agost de 2017. Com a director resident de l'Orquestra de Filadèlfia, va debutar, l'abril de 2013, en una sèrie de concerts que continua dirigint cada any.

També dirigeix sovint orquestres com la Filharmònica de Rotterdam, la Bayerischen Rundfunks, la Simfònica de Göteborg, la de la Ciutat de Birmingham, la WDR, la Weimar Staatskapelle, l'Hallé Orchestra, la Royal Flemish Filharmònica, la Royal Scottish National i la New Japan Philharmonic, amb Anne-Sophie Mutter. També té previst tornar a dirigir la Nacional de Washington i les simfòniques de Saint Louis, San Diego, Milwaukee, Colorado, Detroit i Vancouver. Algunes de les seves actuacions destacades de la temporada 2015-2016 inclouen debuts amb la Deutsches Symphonie-Orchester de Berlín, la Sächsische Staatskapelle Dresden, la Simfònica de Ràdio Frankfurt, l'RTE Nacional de Dublín i la Metropolitana de Tòquio i va debutar al Festival de Ravinia amb la Simfònica de Chicago, al Hollywood Bowl amb la Filharmònica de Los Angeles, al Festival Wolf Trap amb la National Symphony Orchestra i al Festival de Música d'Aspen.

Guanyador del Premi de Direcció d'Orquestra sir Georg Solti 2014, anteriorment havia estat guardonat amb el Premi sir Georg Solti al Director Novell 2012 i viu a Filadèlfia amb la seva família.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1919-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a l'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Alcía de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truls Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Mauro Rossi*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú
SEGONS VIOLINS Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs **VIOLES** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Maria Juan* / Albert Romero* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Simon Veis* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Felipe Contreras* / Nenad Jovic* **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Revérté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Sławomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **TIMPANI** Juan Antonio Martín* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

*col·laborador

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE L'ESCOLA SUPERIOR DE MÚSICA DE CATALUNYA (ESMUC)

L'Orquestra Simfònica de l'ESMUC forma part dels Grans Conjunts, les formacions de caràcter estable que constitueixen la part visible de l'activitat acadèmica instrumental de l'Escola Superior de Música de Catalunya, conjuntament amb la Cobla, el Conjunt de Música Antiga, la Banda, la Big Band i els conjunts de Música Tradicional i Flamenco.

En el cas de l'Orquestra Simfònica, la participació dels estudiants es realitza mitjançant audicions. El període de treball es desenvolupa al final de cada semestre. Al llarg d'una setmana, els estudiants participants en l'Orquestra treballen amb el director de la formació amb un ritme i unes dinàmiques pròpies de l'experiència professional real. En virtut de la interdisciplinarietat del centre, els estudiants de les diferents especialitats instrumentals poden participar en les diferents agrupacions, la qual cosa complementa la seva formació musical i enriqueix el conjunt.

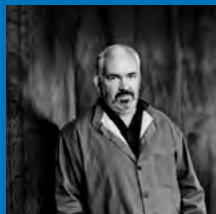
L'Orquestra Simfònica ha estat dirigida per Salvador Mas, Jaime Martín, Enrique Mazzola, Patrick Cohën-Akenine, Lutz Köhler, Jordi Mora, Georges Pehlivanian i Xavier Puig, entre altres. Des de l'any 2012 s'ha establert un projecte de col·laboració entre l'Orquestra Simfònica de l'ESMUC i l'OBC amb el qual les dues formacions realitzen anualment un concert conjunt.

VIOLINS PRIMERS Lia Manchón / Laura Leena Pauni / Laia Azcona / Ana Mirvelashvili / Helena Ortuño / Adriano Ortega / Elitsa Yancheva / Eva Casado **VIOLINS SEGONS** Yuliya Storonska / Jordi Consegal / Mar Miñana / Saïoa Alonso / Maria Cuatrecasas / Rodrigo Garcia / Begoña Hernández **VIOLES** Javier Albarracín / Marcos López / Alexeider Pérez / Carlos Hernández / Alberto Pérez / Beatriz Álvarez **VIOLONCELS** Guillelm Vellvé / Laura Isbert / Joan Rochet / Laura Peribáñez / Lourdes Kleikens **CONTRABAIXOS** Adriana Ruiz / Aina Forteza / Miguel Angel Marí / Marcos Vázquez **FLAUTES** Nieves Aliaño / Cristina Sevillano **OBOES** Raúl Pérez / Jahel Queralt **FAGOTS** Raúl Bote / Ignacio Muñoz **CLARINETS** Marc Alós / Maria Sánchez **TROMPETES** Aitor Muñoz / Jose Quesada **TROMPES** Rafael Planelles / Gabriel Zahonero / Jorge Navarro / Iñaki Urquizu **TROMBONS TENORS** Nadia Giner / Pablo González **TROMBÓ BAIX** Iker Vélez **TUBA** Olivia Casas **ARPA** Elsa Garcia **CELESTA** Luís López **PERCUSSIÓ** Luisa Mar Morales / Guillelm Ruiz / Joan Pérez-Villegas / Daniel Artacho

Palau de la Música Catalana 2017-2018

Sol·licita ja el teu abonament Palau Bach!

Marc Minkowski
& Les Musiciens du
Louvre

Passió segons sant Mateu

Rinaldo Alessandrini
& Concerto Italiano

L'ofrena musical

Jordi Savall, La Capella
Reial & Le Concert des
Nations

El Messies de Händel

Thomas Dunford*

Integral per a llaüt (II)

Steven Isserlis

Suites núm. 1, 5 i 6

Matthias Goerne
& Freiburger
Barock

Cantates 56 i 82

Benjamin Alard, clavecí*

Integral per a teclat sol (VI i VII)

Abonament Palau Bach (5) a partir de 136,50 €

Abonament Palau Bach (8)* a partir de 178,50 €

Abonament Jove – 40%

Entrades individuals, packs a mida i itineraris a partir del 31 de maig

Més informació sobre cicles i modalitats d'abonament:

Telèfon: 902 442 882 / 93 295 72 42

taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat

www.palaumusica.cat

INFORMACIÓ I SERVEIS DISPONIBLES AL WEB DE L'AUDITORI

www.auditori.cat

La setmana del concert podreu descarregar el **programa de mà** per venir preparats de casa. Hi trobareu també tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

A cada fitxa del concert trobareu la **llista de Spotify** per escoltar les obres amb antelació.

Els **textos de les obres cantades** estaran disponibles a la fitxa del concert, dies abans de la cita.

Trobareu el calendari de **La Prèvia**, les xerrades gratuïtes que us oferim abans d'alguns concerts, perquè no us en perdeu ni una.

El contacte per apuntar els vostres fills o néts al **Club del Petit Concert**, perquè estiguin ben entretinguts mentre vosaltres gaudiu del concert.

Tots els **avantatges per als abonats** a l'OBC. Per cert, **SABIEU QUE...**

... ELS ABONATS A L'OBC

Tenen un descompte del 20% al servei de cafeteria, presentant el carnet d'abonat abans de pagar!!!

PROPER CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

OBC: MOZART VS HAYDN II

→ 5, 6 i 7 MAI / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h, 19h i 11h

Preus de 10€ a 56€

BMB: MADE IN USA

→ 7 MAI / SALA 1 Pau Casals
→ 18h

Preu 16€

ANTIGA: FESTIVAL BACH: CONCERTS DE BRANDENBURG. AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN

→ 11 MAI / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h

Preus de 10€ a 58€

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NOVA
TEMPORADA
17/18

LA MÚSICA ENS TOCA

ANTONI WIT **director**
DANIEL MÜLLER-SCHÖTT **violantzel**
MARIA JOÃO PIRES **piano**
FRANK PETER ZIMMERMANN **violí**
MARC ALBRECHT **director**
NIKOLAJ ZNAIDER **violí**

SIMFONIA DEL NOU MÓN **DVORÁK**
L'EMPERADOR **BEETHOVEN**
QUADRES D'UNA EXPOSICIÓ **MUSSORGSKI**
AIXÍ PARLÀ ZARATHUSTRA **STRAUSS**
SIMFONIA NÚM. 4 **MAHLER**
LA INACABADA **SCHUBERT**
HEROICA **BEETHOVEN**
CONCERT DE VIOLÍ **TXAIKOVSKI**

...I MOLT MÉS!

ABONAMENTS A LA VENDA!

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

L'Auditori és un
consorci de

Departament
de Cultura

Principals mitjans
patrocinadors

el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

